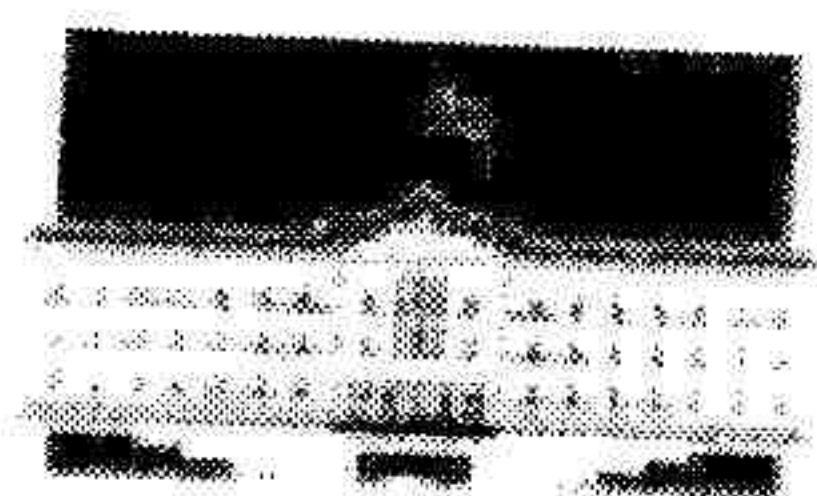

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ
Βουλευτής Ηρακλείου – ΠΑΣΟΚ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς:

- Υπουργό Οικονομικών κ. Γιάννη Στουρνάρα
- Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
κ. Αντώνιο Ρουπακιώτη
- Εξωτερικών κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο

Ο Βουλευτής

Βασίλης Κεγκέρογλου

ΠΑΒ	315
10 ΣΕΠ. 2012	

✉ Α. Παπανδρέου & Εμμ. Καστρινάκη 23, 71306 Ηράκλειο
Βουλής 4, 5ος όροφος, Γραφείο 512, 10562 Αθήνα
☎ 2810 333.900, 210 3706443, 3706743, ΦΑΞ 210 3706043
🌐 www.kegeroglou.gr E-Mail: v.kegeroglou@parliament.gr

Γράφει ο Κώστας Κογιόπουλος

Ο Β' παγκόσμιος πόλεμος ήταν ο αιματηρότερος και ο καταστροφικότερος που γνώρισε η ανθρωπότητα..

Η ηττημένη Γερμανία θα έπρεπε να κατά βάλει αποζημιώσεις σε όλες τις χώρες που έβλαψε. Το 1953, με την υπογραφή της Συνθήκης του Λονδίνου, η καταβολή των γερμανικών επανορθώσεων αναβλήθηκε μέχρι να ρυθμιστεί οριστικά το λεγόμενο «γερμανικό ζήτημα» (η ενοποίηση, δηλαδή, των δύο Γερμανιών).

Για την Ελλάδα παρουσιάστηκαν δύο θέματα που έπρεπε να λυθούν· το πρώτο αφορούσε τις αποζημιώσεις για τα ναζιστικά εγκλήματα και το δεύτερο το κατοχικό δάνειο.

A) ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Το 1960 συνήφθη η διμερής διακρατική συμφωνία Ελλάδας - Γερμανίας, με το Νόμο 4178/1961 «περί κυρώσεως της μεταξύ Ελλάδος και Γερμανίας συμβάσεως περί παροχών υπέρ Ελλήνων υπηκόων, θιγόντων υπό εθνικοσοσιαλιστικών μέτρων διώξεως και άλλων τινών συναφών διατάξεων», βάσει της οποίας η Γερμανία κατέβαλε στην ελληνική Κυβέρνηση 115 εκ. μάρκα για τα θύματα της κατοχής, (όσους δηλαδή διώχθηκαν ή υπέστησαν ζημιές για λόγους φυλετικούς, θρησκευτικούς ή για την κοσμοθεωρία τους) και στην οποία σημειώνεται ρητά πως η γερμανική πλευρά θεωρεί έτσι την υπόθεση των αποζημιώσεων ως «οριστικά λήξασα».

B) ΤΟ ΚΑΤΟΧΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟ

Το θέμα του κατοχικού δανείου είναι η κλοπή του ελληνικού πλούτου από την Τράπεζα της Ελλάδος προκειμένου να ενισχυθεί ο Ρόμελ στις επιχειρήσεις του στην Αφρική. Η σχετική δανειακή συμφωνία θα υπογραφεί στις 14/3/1942 από τους πληρεξούσιους της Γερμανίας και της Ιταλίας στην Ελλάδα, αντίστοιχα. Η Ελλάδα δεν είχε προσκληθεί και δεν ήταν παρούσα. Οι δυνάμεις κατοχής της ναζιστικής Γερμανίας πήραν από την Τράπεζα της Ελλάδος, με αναγκαστικό «δάνειο», το ποσό των 38 εκατ. χρυσών λιρών, το οποίο και δεν επέστρεψαν ποτέ.

Για πρώτη φορά τέθηκε θέμα επιστροφής του δανείου στη διάσκεψη του Παρισιού (Δεκέμβριος 1945 - Ιανουάριος 1946) από το μέλος της ελληνικής αντιπροσωπείας, καθηγητή Ιωάννη Σμπαρούνη.

Η Ελλάδα, το 1964, και επί κυβερνήσεως Γ. Παπανδρέου, στέλνει στη Βόννη τον καθηγητή Άγγελο Αντωνόπουλο, και το 1965 τον τότε υπουργό Συντονισμού Α. Παπανδρέου, προκειμένου να συζητήσουν τη διευθέτηση του προβλήματος. Ο τότε καγκελάριος Λούντβιχ Έρχαρτ απάντησε ότι το δάνειο θα επιστραφεί μόλις κλείσει το θέμα της Γερμανίας. Το Τείχος του Βερολίνου πέφτει, οι δύο Γερμανίες ενοποιούνται, στη Μόσχα υπογράφεται, το Σεπτέμβριο του 1990, η «συνθήκη των 4+2» (Η.Π.Α., Ρωσία, Γαλλία, Βρετανία + Δ. Γερμανία -

Α. Γερμανία), που ενοποιεί τις δύο Γερμανίες και ισοδυναμεί με συνθήκη ειρήνης. Οι πονηροί Γερμανοί την ονόμασαν «Συνθήκη Διακανονισμού των Ζητημάτων που αφορούν τη Γερμανία», διότι γνώριζαν πως, εάν την ονόμαζαν «Συνθήκη Ειρήνης», τότε, σύμφωνα με τις Αρχές του Διεθνούς Δικαίου, θα έπρεπε να προβλέπεται και η καταβολή πολεμικών αποζημιώσεων προς όλες τις χώρες που είχε υπό την κατοχή του το Γ' Ράιχ. Πάντα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η σημερινή Γερμανία είναι ο νόμιμος διάδοχος του Γ' Ράιχ, με όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτό του γεγονότος! Όμως η γερμανική Κυβέρνηση αρνείται τη νόμιμη ελληνική απαίτηση επιστροφής του δανείου.

Ακόμα και σήμερα το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών υποστηρίζει το επιχείρημα, το οποίο έχει όμως ήδη αποκρουστεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ότι η Γερμανία μέσω των εισφορών της στον κοινοτικό προϋπολογισμό και της αμυντικής βοήθειας μέσω του ΝΑΤΟ, έχει ξεπληρώσει «με το παραπάνω» τα χρέη της προς την Ελλάδα.

Το Εθνικό Συμβούλιο Διεκδίκησης των Οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα, μία μη κυβερνητική οργάνωση με πρόεδρο τον παλαίμαχο αγωνιστή, Μανόλη Γλέζο, διακήρυξε ότι: η παρέλευση του χρόνου δεν αποσβένει, ούτε καταργεί τις οφειλές. Τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας δεν παραγράφονται, ούτε από νομική ούτε από ηθική πλευρά. Γι' αυτό το λόγο είναι η σημερινή Γερμανία υποχρεωμένη να πληρώσει στο ακέραιο τις οφειλές της προς την Ελλάδα, οι οποίες είναι:

- α) το αναγκαστικό δάνειο, ύψους 3 δισ. πεντακοσίων εκατομμυρίων δολαρίων (αγοραστικής αξίας του 1938),

- β) οι επανορθώσεις, ύψους 7 δισ. εκατό εκατομμυρίων δολαρίων (αγοραστικής αξίας του 1938),

- γ) οι αποζημιώσεις προς τα θύματα και

- δ) οι αρχαιολογικοί θησαυροί, οι οποίοι ληστεύθηκαν και πρέπει να επιστραφούν.

Οι οφειλές αυτές έχουν υπολογισθεί σε ονομαστικές τιμές του 1938, που σημαίνει ότι το πραγματικό μέγεθος των οφειλών ξεπερνά σε σημερινές τιμές περίπου τα 70 κατ' άλλους 160 δισ. Ευρώ χωρίς τόκους!

Η σημερινή Γερμανία δεν πρέπει να ξεχνά ότι δανείσθηκε από το ελληνικό κράτος κατά παράβαση του άρθρου 49 της σύμβασης της Χάγης του 1909 και το οποίο ισχύει και σήμερα. Δανείσθηκε από ένα κράτος που η ίδια η ναζιστική Γερμανία είχε χαρακτηρίσει ακατάλυτο και ότι οι ναζί όχι μόνο δεν αμφισβήτησαν ουδέποτε το δάνειο αλλά και άρχισαν την αποπληρωμή του, ενώ και ο καγκελάριος Ερχαρντ, το 1964, είχε δεσμευθεί για την επιστροφή του μετά την επανένωση της Γερμανίας.

Αντί λοιπόν να μας βάζουν σε Μνημόνιο και να εξευτελίζουν τον Ελληνικό Λαό, να διεκδικηθεί το κατοχικό Δάνειο ΓΩΡΑ.